

עפ"ג 8411/05/15 - נסים קאסם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 8411-05-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

נסים קאסם (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד סעיד גאליה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 25.3.15 בת"פ 31436-08-14.

כללי

1. המערער הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובתקיפה סתם של בת זוג, לאחר שהודה שהיכה את אשתו לשעבר (להלן: המתלוננת) בשתי הזדמנויות שונות באמצעות סטירות ומכות בפניה ובכתפה. על המערער הושת מאסר בפועל לתקופת שבעה חודשים ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

הערעור - טענות הצדדים

2. סנגורו של המערער טוען כי יש להקל בעונשו של המערער ולהסתפק בעונש מאסר מותנה, קנס ושל"ץ, ולחלופין, עונש מאסר בפועל לתקופה מינימלית שירוצה בעבודות שירות. נטען כי בעניינו של המערער נערך תסקיר חיובי על ידי שירות המבחן, והמעשים מצויים ברף הנמוך של עבירות האלימות, ובכלל זה מדובר באירוע חד פעמי, בו לא נעשה שימוש בחפץ כלשהו. כמו כן, נטען כי למתלוננת לא נגרם נזק משמעותי. הסנגור הדגיש כי למערער אין עבר פלילי והוא הודה במיוחס לו, היה עצור ל - 39 ימים, התגרש מאשתו, מצא עבודה, אינו מהווה סיכון לאשתו, ובנסיבות אלה אין מקום למאסר של ממש.

3. לטענת המשיבה, מנגד, מדובר בעניינו של בגיר אשר מעשיו חמורים, אינו חד פעמיים, גורם לאשתו חבלה של

ממש, יש לזכור את עקרון ההלימה לצד נסיבות העבירה ונסיבות עושה העבירה ולכל אלה ניתן משקל הולם. מכל אלה אין מקום להתערב בגזר הדין, ובאה הפניה לפסיקה ממנה עולה כי עונשו של המערער הנו קל.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, עולה כי הינו יליד 1988, כבן 27 שנים, גרוש ללא ילדים, ללא הרשעות קודמות. המערער קיבל אחריות למעשיו והביע חרטה, אך הפחית בחומרתם. למערער אין דפוסי התנהגות אלימים, אך נוטה להגיב באלימות ובאימפולסיביות במקרים מתסכלים עבורו. הומלץ להימנע מהשתת מאסר בפועל, או, לחלופין, לקבוע כי ירוצה בעבודות שירות.

דין

דין הערער להידחות.

4. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. כמו כן, המערער נעדר עבר פלילי ומתסקירי שירות המבחן עולה כי הוא אדם נורמטיבי בבסיסו, ללא דפוסי התנהגות עבריינים, קיבל אחריות למעשיו והביע חרטה. יחד עם זאת, המערער ביצע מעשים חמורים כנגד רעייתו. במקרה האלימות הראשון, דרש המערער מהמתלוננת לנקות את הגללים של כלביו מגינתם ביתם, 3 ימים לאחר שעברה הליך כירורגי. משסירבה לבקשתו, קלל אותה וסטר לה. לאחר שניסתה להרחיקו מפניה, סטר לה פעם נוספת אך לא היה בכך כדי להרגיעו. המערער רדף אחרי המתלוננת לחדר השינה, השליכה על המיטה והכה אותה בפניה, תוך שהוא מקללה בבוטות. במקרה האלימות השני, שבוצע בהפרש של כחודש, ובניגוד לטענת הסנגור לפיה מעשיו של המערער היו מקרה חד פעמי של אלימות - המערער שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, סטר על פניה ופגע באפה באמצעות ראשו. חומרתן של עבירות האלימות במשפחה תוארה היטב בע"פ 6758/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו) (2007), כדלקמן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. (...) יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם הגדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; (...) לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה."

במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי אשתו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בבנו) (2012)). בנסיבות דן עונשו של המערער צריך להלום לא רק את חומרת מעשיו, אלא גם לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד. אין די בתפקודו הנורמטיבי הכללי שתואר בתסקיר שירות המבחן, אלא נדרש מסר חד משמעי, מגביל וברור לעתיד לבוא, על מנת שהמערער יפנים את אחריותו למעשיו וימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

בנסיבות דנן, העונשים שהוטלו על המערער נמצא במסגרת מתחם הענישה ההולם למעשי המערער, ואף אינם נמצאים בצדו הגבוה של המתחם. לא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ה, 14 יולי 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**